

Religión pública, vicios privados

En la vida religiosa es necesario un equilibrio y armonía entre lo interior o íntimo y lo exterior o público. Cristo nos enseña que no hemos de hacer las cosas para ser vistos por los hombres, pero Él no se ocultaba para asistir a la sinagoga o al templo. Sin embargo, esta sana religiosidad es cada vez más rara de ver entre los católicos. Vivimos habitualmente entre dos extremos: aquellos para los que la fe supone únicamente prácticas personales que cada uno decide; **lo de yo "rezo y tengo fe a mi manera"**. El otro sería una práctica religiosa que se realiza únicamente por costumbre o por compromiso: **bodas, bautizos, comuniones...y funerales.**

Ahora con la llegada del buen tiempo tendremos una pequeña explosión de esta religión oficial y de apariencias. Cuentan los historiadores que en la antigua Roma ya decadente, los romanos iban al templo pagano a poner incienso a los dioses y luego al salir se reían y burlaban de lo que acababan de hacer. Estos días en muchos bautizos y comuniones veremos imágenes parecidas: personas que entran a la iglesia y no se creen absolutamente nada de lo que allí sucede. Algunos dirán que no hay que juzgar la fe que puede haber en el corazón de la gente, y puede que tengan razón, pero la fe de los que no se saben comportar en la iglesia NO ME LA CREO.

Cabría preguntarse el motivo por el que muchas de estas personas solicitan los sacramentos. La mayoría sólo ve ceremonias sociales que dan ocasión de celebrar algo. El bautismo sería una celebración del nacimiento, una fiesta familiar, y la Primera Comunión una especie de puesta de largo. Aunque *exteriormente* pueda parecer que la institución sigue en marcha, que sigue habiendo *clientela*, lo cierto es la mayoría de las veces, ni antes venían a la iglesia, ni lo harán después.

A Dios gracias, hay muchas cosas que suceden en la Iglesia y que no salen en estadísticas, ni están registradas en los libros sacramentales ni son tan exuberantes como una Primera Comunión o una boda. Son esas personas que experimentan aquello que dijo Cristo a Zaqueo, **"Hoy ha llegado la salvación a esta casa" (Lc 19, 1-10)**. Son aquellos que se confiesan tras muchísimos años sin hacerlo, aquellos que vuelven a la fe tras experimentar el vacío de una vida sin Cristo, los que dejan atrás una vida de pecado o los que luchan heroicamente por vivir una vida cristiana en un entorno hostil; los que sacrifican su tiempo para acompañar un rato a Jesús en el sagrario o renuncian a un día de ocio o un plan familiar porque **"el domingo voy a Misa"**.

Entre los curas circula el chiste, que en el fondo trasmite una cierta amargura, de que los niños harán la **Primera Comunión...y la última**, puesto que no los volveremos a ver. Contra esto podemos intentar *cincuentamil* nuevos métodos catequéticos o, como ya hacen algunos, convertir la Misa en un espectáculo circense, o bien comenzar por rezar en serio y dar buen ejemplo, para que Dios, que de "piedras puede sacar hijos de Abraham" (Mt 3,9), haga de muchos de esos ateos, indiferentes o cristianos puramente de nombre, auténticos hijos de Dios.

Economia parroquial
Abril 2022

ENTRADES		
Col·lecta misses		1.248,30
Intencions misses		205,00
Donatius		340,00
Càritas		334,40
Capelles Sagrada Família		74,60
Llantsions		734,70
Serveis funeraris		400,00
Col·lecta Terra Santa		153,10
Centre Parroquial		704,00
SORTIDES		
Equipament		4121,69
Manteniment		270,00
Gas		80,37
Electricitat		49,76
Neteja		180,00
culte		230,71
Comunicacions		134,00
Publicacions		60,00
Càritas		35,00
Seguretat		53,00
Fons Comú Diocesà		458,94
Préstec bancari		568,43
Interessos bancaris		137,87
Varis		66,09

Exèquies a la parròquia

MONTSERRAT ALTAYÓ COROMINAS 62 ANYS
JUAN CARLOS CABEZUELO CANTERO 71 ANYS

**EL MANEL i LA MONTSERRAT VAN
CELEBRAR LES SEVES NOCES D'OR A LA
PARRÒQUIA**

NOTES D'ECONOMIA

La única despesa significativa que s'ha produït aquest mes d'abril és el pagament de 4.052,90 € que correspon al 60% del pressupost d'instal·lació de plaques fotovoltaïques a la teulada de la Rectoria i que figura a l'Estat de Comptes com "Equipament".

EL NOSTRE RETAULE

La santa és empresonada en presència del seu pare, un ric potentat pagà.

Judici de Santa Perpètua

Calendari de maig

Recuperem l'horari d'estiu a la Santa Missa dels dissabtes a la parròquia. Serà a les **20h** fins nou avís.

Santa Missa a la parròquia a les **11h De dilluns a divendres** (excepte dies de precepte)

Dissabtes a les **20h** (parròquia)

diumenges a les **11h** (Colegio Sagrada Familia) i a les **12:30h** (parròquia)

Santa Missa a Santiga diumenge 8 a les **9:00h**

Diumenge 15 de maig Missa en honor de Sant Isidre pels difunts de la pagesia local

Cada dijous (no festius): Hora Santa i confessions a les **19h**

APADRINA UN SANT CRIST

LA CAMAPAÑA "APADRINA UN SANT CRIST" HA SIDO TODO UN ÉXITO Y SÓLO QUEDA UNO POR ENCONTRAR NUEVO HOGAR. SI QUERÉIS VERLO PASAD POR DESPACHO.

MEJORAS Y ARREGLOS

SE HA PROCEDIDO A REALIZAR UN BAÑO DE ORO EN EL INTERIOR DE DOS CÁLICES. ES COSTUMBRE EN LA IGLESIA QUE LA PARTE DEL CÁLIZ QUE ESTÁ EN CONTACTO CON LA SANGRE DEL SEÑOR SEA DEL MEJOR METAL PRECIOSO POSIBLE. SON MEJORAS QUE PRÁCTICAMENTE SÓLO VE EL SACERDOTE PERO QUE SON LAS MÁS IMPORTANTES.

Religió pública, vicis privats

En la vida religiosa és necessari un equilibri i harmonia entre l'interior o íntim i l'exterior o públic. Crist ens ensenya que no hem de fer les coses per a ser vists pels homes, però Ell no s'ocultava per a assistir a la sinagoga o al temple. No obstant això, aquesta sana religiositat és cada vegada més estrany de veure-la entre els catòlics. Vivim habitualment entre dos extrems: aquells pels quals la fe suposa únicament pràctiques personals que cadascun decideix (això de jo "**prego i tinc fe a la meua manera**"). L'altre seria una pràctica religiosa que es realitza únicament per costum o per compromís: **noces, batejos, comunions...i funerals.**

Ara amb l'arribada del bon temps tindrem una petita explosió d'aquesta religió oficial i d'aparences exteriors. Expliquen els historiadors que en l'antiga Roma ja decadent, els romans anaven al temple pagà a posar encens als déus i després en sortir es reien i burlaven del que acabaven de fer; aquests dies en molts batejos i comunions veurem imatges semblants: persones que entren a l'església i **no es creuen absolutament res** del que allí succeeix. Alguns diran que no cal jutjar la fe que pot haver-hi en el cor de la gent, i pot ser que tinguin raó, però la fe dels que no se saben comportar a l'església **NO ME LA CREC.**

Caldria preguntar-se el motiu pel qual moltes d'aquestes persones sol·liciten els sagraments. La majoria només veu cerimònies socials que donen ocasió de celebrar alguna cosa. El baptisme seria una celebració del naixement, una festa familiar, i la Primera Comunió una espècie de *posada de llarg*. Encara que exteriorment pugui semblar que la institució continua en marxa, que continua havent-hi *clientela*, la veritat és que la majoria de les vegades, ni abans venien a l'església, ni ho faran després.

A Déu gràcies, hi ha moltes coses que succeeixen a l'Església i que no surten en estadístiques, ni estan registrades en els llibres sacramentals, ni són tan exuberants com una Primera Comunió o unes noces. Són aquestes persones que experimenten allò que va dir Crist a Zaqueu, "**Avui ha arribat la salvació a aquesta casa**" (Lc 19, 1-10). Són aquells que es confessen després de moltíssims anys sense fer-ho, aquells que tornen a la fe després d'experimentar el buit d'una vida sense Crist, els que deixen enrere una vida de pecat o els que lluiten heroicament per viure una vida cristiana en un entorn hostil; els que sacrifiquen el seu temps per a acompanyar una estona a Jesús en el sagrari o renunciïn a un dia d'oci o un pla familiar perquè "*el diumenge vaig a Missa*".

Entre els capellans circula l'acudit, que en el fons transmet una certa amargor, que els nens **faran la Primera Comunió...i l'última**, ja que no els tornarem a veure. Contra això podem intentar *cinquantamil* nous mètodes catequètics o, com ja fan alguns, convertir la Missa en un espectacle de circ; o bé començar per pregar de debò i donar bon exemple, perquè Déu, que de "**pedres pot treure fills d'Abraham**" (Mt 3,9), faci de molts d'aquests ateu, indiferents o cristians purament de nom, autèntics fills de Déu.

Horari de despatx: dijous de 17:30 a 18:30.

699 106 480 (també per whatsapp)

santaperpetua714@bisbatdeterrassa.org

www.parroquiasantaperpetua.com

Caritas

TELÈFON ATENCIÓ DE CÀRITAS
TELÉFONO DE ATENCIÓN DE CÀRITAS

676 591 300

Caritas